После дуже болести у Зворнику је преминуо Ђорђо Видаковић, професор средње школе у пензији. Сав свој радни вијек је провео предавајући ученицима групу економских предмета, и многима је био омиљен професор јер није био строг већ увијек добро расположен, спреман да помогне сваком ученику да што боље савлада градиво. Многи суграђани се сјећају Ђорђе као младог професора када је тек почео да ради у средњој школи, и бројне генерације ђака ће га памтити као доброг човјека и педагога.

И међу колегама је био омиљен. Професорица руског језика, сада у пензији Дана Тошић, која је са њим ишла и у основну и средњу школу, а касније су заједно студирали у Београду, свако на свом факултету, затечена је смрћу Видаковића, ма да је знала да је био болестан.

– Заједно смо расли, заједно и радили у школи, био је шармер, каваљер, увијек добро

расположен, духовит. Памтим наше екскурзије или посјете сајму књига када нас је све засмијавао вицевима, анегдотама, а знао је добро и да имитира, нарочито једног свог бившег цимера из Лесковца. Недостајаће ми јако, каже Дана.

Након 40 година рада у школи, 2011. године је отишао у пензију уз испраћај какав су му као ни једном ранијем професору, приредиле његове колеге. Радовао се обиљежавању сто година школе у којој је радећи од почетка до краја као професор оставио трајан и неизбрисив траг.

(извор ЗВОНО.МЕДИА)